

РЕШЕНИЕ

№ 14979

гр. София, 19.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7891** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) и във вр. с чл.46а, ал.2 от Закона за чужденците в РБ.

Образувано е по жалба на ОЛЕКСАНДР НЕСТЕР, [дата на раждане] , гражданин на У., притежаващ разрешение за пребиваване на територията на Република Ч., срещу ЗАПОВЕД за налагане на ПАМ рег.№4473 ПАМ-132 издадена на 19.07.2024г. от Началник на ГПУ Б. към РДГП Е., с което лицето е настанено в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

По изложените в жалбата съображения - се моли да се уважи същата и да се отмени заповедта. На първо място се релевират доводи за незаконосъобразност на акта. Твърди се, че същият е постановен при липса на материална компетентност. Визира се, че няма данни ответникът да е надлежно упълномощен да постановява процесната ПАМ и не е сред лицата по чл.44, ал.1 от ЗЧПБ, поради което заповедта е нищожна. На следващо място се прави твърдението за допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като няма мотиви. В. чл.10, ал.1 от т.1 до т.4 от ЗЧРБ има няколко хипотези, поради което за оспорвания е неясно защо му е наложена ПАМ. Допълва се, че бланкетно фактическите мотиви обхващат всички основания по закон- липса на документи, възможност да се укрие, възпрепятстване изпълнението на Заповед №4473 ПАМ -131 от 19.07.2024г.. С оглед това се визира, че лицето има документ за самоличност, който е описан. Също така се твърди, че не е обсъдено има ли адрес, където да пребивава, има ли източник на спестявания, както и оспорваният не се сочи

да е влязъл в пределите на страната не по установения ред. Отделно от изложеното – се визира, че не е изследван въпроса, че лицето притежава разрешение за пребиваване на територията на Република Ч. от 12.05.2022г., т.е.на територия на ЕС. С оглед изложеното се прави извода, че не са салице предпоставките за настаняване на лицето в СДВНЧ. Подчертава се, че съгласно чл.15, ал.1 от Директива 2008/115 опасност от укриване е налице, когато такава може да се изведе от наличието на обективни данни от поведението на чежденеца, а такива няма. В този аспект- направеното предложение – не е достатъчно за това, както и лицето не е запознато със същото. Предвид изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание оспорващият не се представлява. Претендират се разноси с жалбата.

Ответната страна – не се представлява, но представя преписката, съгласно указанията на състава с определението за насрочване, както и данни, че лицето от 29.07.2024г. е напуснало територията на РБ.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, засегнат от същия неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по доводите ѝ по същество.

Във връзка с гореизложеното се установява, че на жалбоподателя с оспорения акт е наложена ПАМ „Настаняване в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“. Настаняването е във връзка със Заповед №4473 ПАМ -131 от 19.07.2024г. /л.13/, с която на лицето е наложена ПАМ „Експулсиране в страната по произход У.“, тъй като в оспорения акт е посочено, че „при съществуващи пречки за изпълнението ѝ, изразяващи се в това, че лицето не притежава документ за самоличност, средства да напусне страната и може да се укрие, което възпрепятства изпълнението на заповедта по мотиви, изложени в предложение №4473р-2923 от 19.07.2024г.“. Като правно основание е посочено чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 както и чл.42 т.2 от ЗЧРБ.

Горепосоченото предложение №4473р-2923 от 19.07.2024г. е на л.15 и представлява докладна записка. Видно от същата, изготвена от мл.инспектор Г. при ГПУ-Б., около 6,34ч. на 19.07.2023г. в района на КПП на разклона за [населено място] е спрано за проверка л.а. А. АЗ с ДКН 3086 РХ, в което пътували 3 лица-чужди граждани. Едно от лицата е Олександр Нестер [дата на раждане] с украински паспорт №GB930932, издаден на 08.02.2022г. и валиден до 08.02.2032г.. При проверка в систмата е установено, че Нестер е със забрана за влизане на територията на РБ, поради което лицето е задържано със Заповед за задържане №44733-98г. Другите лица са освободени.

С оглед изложеното СЪДЪТ намира, че ответникът е бил компетентен да се произнесе с оспорения акт.

Относно компетентността на органа: видно от чл.44, ал.1 от ЗЧРБ ПАМ се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица.

Следователно от директора на РД ГП „Е.“ следва да има заповед, с която се

упълномощава по чл.44, ал.1 от ЗЧРБ –началника на ГПУ Б. да издаде процесната заповед. Такава към преписката е представена и тя е заповед №632 от 17.06.2024г., поради което не се касае за липса на компетентност и процесният акт не е нищожен.

Относно възражението за допуснати съществени процесуални нарушения: посоченото правно основание в акта е чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10, както и чл.42 т.2 от ЗЧРБ. Видно от ал.6 в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Видно от ал.10- настаняването на чужденци в специалните домове се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочват необходимостта и законовото основание за настаняването, прилага се и копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка връщане или експулсиране.

Ал.8 на чл.44 е касателно продължаване на срока за настаняване, каоти чл.42, т.2 от ЗЧРБ е свързан с друг акт, заповед за налагане на ПАМ „експулсиране“, от който член съответно се прекраща към чл.10, ал.1 т.1-4 от ЗЧРБ. С оглед изложеното не се споделя възражението, че е следвало с настоящата заповед да се дефинира коя хипотеза на чл.10 от ЗЧРБ е визирана.

Следователно -относимото правно основание е чл.44, ал.6 и ал.10 от ЗЧРБ и същото изисква да има заповед по чл.39а, ал.1 т.2 и т.3 тот ЗЧРБ, каквато е посочената заповед №4473 ПАМ -131 от 19.07.2024г. /л.13/. Изложеното обаче не е достатъчно да се постанови настаняване в СДВНЧ, а следва или възпрепятства изпълнението на заповедта, или е налице опасност от укриване. Няма данни за възпрепятстване на заповедта от 19.07.2024г. за експулсиране в страната по произход, доколкото тя е издадена в същия ден, както и процесната заповед, но ответникът е счел, че такива представляват липсата на документ за самоличност и средства да напусне страната. Допусната е и втората хипотеза, че лицето може да се укрие.

Видно от чл.3 от Директива 2008/115 „опасност от укриване" е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие; В този смисъл и чл.15, че настаняването се прилага, освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато е налице и опасност на укриване.

Следователно при всяко положение следва да има налице опасност от укриване. Липсата на документ за самоличност не води до посочения извод сам по себе си, както и това, че лицето няма да изпълни наложената ПАМ да се завърне до У. доброволно, но липсата на адрес или декларация от лице-български гражданин, на чиито адрес да пребивава лицето, липсата на средства, сами по себе си могат да обусловят извода, че лицето няма да изпълни наложената му ПАМ.

Съдът споделят този извод на ответника. В действителност ответникът не е изследвал има ли лицето адрес, където да пребивава, има ли средства с оглед възможността за

приложение на други по-леки мерки, но това би било съществено процесуално нарушение, ако пропускът за това – би довел до постановяването на различен акт от обжалвания. Ако с жалбата беше представена подобна декларация за адрес и/или издръжка на лицето – би се направил извода, че ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение или че по отношение на чужденеца може да се наложи и по-лека мярка. Макар извода, че лицето няма документ за самоличност да е неправилен, тъй като чуждунеца има паспорт №GB930932, издаден на 08.02.2022г. и валиден до 08.02.2032г., то това само по себе си не променя обстоятелството, че има опасност да се укрие. Лицето с паспорт е установена в района на [населено място], Ябмолска област, в близост до границата с Турция. При обиска на лицето, видно от преписката няма пари или карти, за да се направи извода, че притежава средства -така, както твърди неговия пълномощник. Освен това посоченото твърдение за пари и адрес – следва да се докаже, за което изрично са дадени указания на пълновощника на страната и делото е било и отложено. Ако към жалбата бяха установени наличието на данни за такива обстоятелства –наложената мярка не би била съразмерна и по отношение на лицето би се установило несъответствие с чл.15 от Директивата. На посочения етап лицето няма средства, няма заявен адрес, Заповед №4473 ПАМ -131 от 19.07.2024г., издадена същия ден, с процесната, за експулсиране, не е изпълнена вкл. до 29.07.2024г. /както са мотивите на решение №9189 от 24.07.2024г. по адм.дело №571/24г. на ВАС Шо по идентичен казус/, поради което е обоснован извода, че съществуват данни, че изпълнението на заповедта за експулсиране ще се осуети. Същата не може да се изпълни, ако лицето не може да бъде установено – на конкретен адрес, където пребивава и се издържа. Отделно е и наличната, според състава опасност от укриване, следваща не само от посочените обстоятелства, но и от данните, където е установено лицето. Няма данни и не се прави и довода, че има производство по предоставяне на МН закрила. Относно новопредставените данни с писмо рег.№4473р-2928 от 19.07.2024г. на ответника, че от 29.07.2024г. оспорващият е напуснал територията на РБ. Съгласно чл.172, ал.2 от АПК -установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Това обстоятелство за изпълнена мярка, във връзка с която е процесното настаняване - не води до незаконосъобразност ЗАПОВЕД за налагане на ПАМ рег.№4473 ПАМ-132, която е издадена на 19.07.2024г.. От 19.07.2024г. до 29.07.2024г.настаняването е законосъобразно, като след тази дата, оспорената заповед предвид изпълнението на основната ПАМ - не би могла да се изпълнява или по -точно обезпечава целта за която е постановена, тъй като вече лицето е извън територията на страната. Изложеното обаче не влияе върху законосъобразността на настаняването, тъй като именно за това същото е постановено.

По възражението, че лицето притежава разрешение за пребиваване на територията РБ.Ч. - това е въпрос свързан със заповедта за експулсиране и нейното оспорване, не е с процесната заповед.

Следователно налице са материално-правни предпоставки за издаване на процесната заповедта, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 47 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на ОЛЕКСАНДР НЕСТЕР [дата на

раждане] , гражданин на У., притежаващ разрешение за пребиваване на територията на Република Ч., срещу ЗАПОВЕД за налагане на ПАМ рег.№4473 ПАМ-132 издадена на 19.07.2024г. от Началник на ГПУ Б. към РДГП Е., с което лицето е настанено в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.